

Eenige kenmerken van een kind Gods.

<https://hdl.handle.net/1874/356542>

22.

9

EENIGE KENMERKEN

VAN

EEN KIND GODS.

Gij zijt zeer begeerig naar het toeëigenend geloof, en gij zegt, dat er tijden zijn, in welke gij in twijfel zijt over uwen inwendigen mensch; in welke gij volstrekt geene zekerheid hebt, dat gij een kind Gods zijt, en dat gij er aan twijfelt, of gij wel ooit door Gods genade, en het werk des H. Geestes waarlijk wedergeboren zijt.

Gij behoort dus ook onder die kinderen, die het niet weten, dat zij kinderen zijn. Gij verlangt dus naar eene genade, die u reeds lang geschonken is, en gij twijfelt aan eene daadzaak, welke reeds voor lang bij u heeft plaats gehad.

Wat zal ik zeggen? Is uw tegenwoordige toestand eene ziekte? Is uw geloof niet gezond? Of is het de stem van uw geweten die aldus spreekt? Of vloeit het bij u voort uit misverstand? Dit alles is mogelijk.

Er bestaat waarlijk eene krankheid, in welke het geloof van den mensch steunt op inwendige gewaarwordingen, en niet op het reine en duidelijke woord van God. Daar deze gewaarwordingen echter, aan vele wisselingen onderworpen zijn, en zich rigten naar de verandering der omstandigheden, zoo is het natuurlijk, dat het geloof van zulke zieken ook aan vele twijfelingen onderhevig is. Daadzaken echter veranderen niet, noch ook het woord Gods, zoo dat het heden *ja* en morgen *neen* zoude zijn.

Er zijn wezentlijke geloofsziekten; want als men in het geloof gezond worden of zijn kan, 1 Tit. I: 13, dan volgt hieruit, dat men ook ziek in hetzelfde zijn of worden kan; en dat is, helaas! dikwijls het geval van velen. Het gevoel mag zich wel met ons geloof vereenigen, en kan zelfs niet geheel van het geloof gescheiden worden; en als het een hartverheffend en zalig gevoel is, mogen wij hetzelfde wel als eene aangename verkwikking aannemen. Het gronden echter van ons geloof op hetzelfde is gevaarlijk, en onderwerpt ons aan vele veranderingen, gelijk alles hier beneden onophoudelijk aan verandering onderworpen is. Dit is eene krankheid en eene zwakheid, welke de vijand onzer zielen gebruiken en misbruiken kan tot allerlei bestrijdingen.

Het kan intusschen ook de stem van uw ge-

weten, of die des H. Geestes zijn, die aldus tot ons spreekt, om ons te waarschuwen voor, of om aan ons iets te herinneren; en ons op een wezentlijk gebrek, of op eene verachtering in de genade opmerkzaam te maken, en ons te doen zien, dat wij, of nog in het geheel niet wedergeboren zijn, of dat er nog iets in ons gevonden wordt, hetwelk den wasdom van den inwendigen mensch verhindert. Het nieuwgeboren kind is immers een kind, al is hetzelve nog klein en zwak, en het nog moet opwassen en sterker worden, hoewel het dikwijls in den wasdom niet voorspoedig is. Is nu een kind Gods, daarom geen kind, omdat het niet zoo spoedig groeijen kan? O ja, gij kunt het weten dat gij een kind Gods zijt. Ik ten minste geloof het en kan er niet aan twifelen. Het is wel mogelijk, dat het met den wasdom en het kindschap niet regt vooruit wil, waaruit gij het besluit trekt, dat er bij u nog niets van een kind Gods gevonden wordt. Is dit besluit regt? Het kan daarom ook misverstand zijn, omtrent het kindschap, de wedergeboorte, en het staan in de genade, dat u aldus doet oordeelen. Men kan toch het beginsel met de volkomenheid, de geboorte met den wasdom na de geboorte, en deze weder met den ouderdom en de volmaaktheid in Christus verwarren. Zulke misbegrippen vloeijen voort uit gebrek aan eene

klare en duidelijke kennis, en geven aanleiding tot het welig groeijen van allerlei dwalingen en twijfelmoedigheden.

Als het donker geworden is ontsteekt men eenen kaars, en bij dat licht onderzoekt en beoordeelt men hetgeen men onderzoeken en beoordeelen moet. Dit licht is reeds ontstoken en wij behoeven hetzelfde slechts te gebruiken, en in ons hart te laten schijnen. Het is het duidelijke Woord van God, en bij deszelfs milden schijn willen wij de vraag, over het al of niet aanwezig zijn van het kindschap, of over de al of niet plaats gehad hebbende wedergeboorte onderzoeken.

De bewoordingen waarmede deze gewigtige veranderingen doorgaans in de H. Schrift worden voorgesteld, zijn de volgende:

- I. *Het eeuwige leven.*
- II. *Uit God of wedergeboren te zijn.*
- III. *Christus toebehooren of in Hem te zijn.*

Wij willen over deze drie zoo dikwijls in de H. Schrift voorkomende kenmerken van een kind Gods, eenige der gewigtigste Bijbelplaatsen opzamelen en bij elkander voegen. Aan welke wij ons dan in stilte beproeven en oordeelen kunnen, of er zulke Bijbelsche kenteekenen van een kind Gods bij ons gevonden worden.

1. *Wie heeft het eeuwige leven?*

Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven: Die in den Zoon niet gelooft zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem (1). Voorwaar, voorwaar, Ik zegge u, die mijn woord hoort en gelooft Hem, die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven (2). Alles wat de Vader Mij gegeven heeft, komt tot Mij, en die tot Mij komt, zal Ik geenzins uitwerpen (3). Ik ben uit den hemel nedergekomen, niet dat Ik mijnen wil zou doen, maar den wil desgenen die Mij gezonden heeft. Dit is de wil desgenen die Mij gezonden heeft, dat Ik niemand verlieze van degenen die Hij Mij gegeven heeft, maar dat Ik hen opwekke ten uitersten dage (4). Voorwaar, voorwaar! zegge Ik u, ten zij dat gij het vleesch des Zoons des menschen eet, en zijn bloed drinkt, zoo hebt gij geen leven in u zelve. Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven (5). En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen den eenigen waarachtigen God en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt (6). Zoo dan,

(1) Joh. III: 36. (2) Joh. V: 24. (3) Joh. VI: 37.

(4) Joh. VI: 38, 39. (5) Joh. VI: 53, 54.

(6) Joh. XVII: 3.

gelijk door eene misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot verdoemenis: alzoo ook door de regtvaardigheid van eenen, komt de genade over alle menschen tot regtvaardigmaking des levens (1). Want zoo gij naar het vleesch leeft, zoo zult gij sterven, maar indien gij door den Geest de werkingen des ligchaams dood, zoo zult gij leven (2). Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat gij staat in éenen geest en één gemoed, strijdende te zamen door het geloof des Evangelies (3). Als dan Christus zal geopenbaard zijn, die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid (4). Indien wij de getuigenis der menschen aannemen, de getuigenis Gods is meerder, want dit is de getuigenis, hetwelk Hij van zijnen Zoon getuigt heeft. Die in den Zoon Gods gelooft, heeft de getuigenis in zich zelve, en dit is de getuigenis dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft, en dit leven is in den Zoon. Die den Zoon heeft, heeft het leven, die den Zoon Gods niet heeft, heeft het leven niet." (5)

Nu, beproef u zelve naar deze getuigenissen van God en den H. Geest, en niet naar de zoo ras voorbijgaande gewaarwordingen. De stem van uw geweten zal u zeggen, of er iets van

(1) Rom. V: 18. (2) Rom. VIII: 13.

(3) Phil. I: 27. (4) Col. III: 4. (5) † Joh. V: 9-12

hetgeen boven gezegd is bij u heeft plaats gehad, nog plaats heeft, en of gij er in toeneemt of verachtert. Is door dit alles, onder den zegen van God nog niets in uwen natuurlijken toestand veranderd; is u van dit alles nog niets uit vrije genade van God geschonken en in u gewerkt? Hebt gij geen gevoel van gebrek in dezen, noch ook het verlangen naar meer leven uit God, en gemeenschap met God in Christus. Bidt en smeekt gij daar niet om? Gevoelt gij geene smart over uwe verachtering? Dan hebt gij nog geen leven; want het leven alleen kan naar toeneming in en gemeenschap met het leven verlangen. Waar niets dan dood is daar kan noch gevoel van gebrek aan leven, noch verlangen naar vermeerdering van het leven, dat uit God is, plaats hebben; noch ook verlangen naar meer gemeenschap met Jezus, die het leven is. Dit kunt gij bij alle menschen, die nog geen geestelijk leven hebben, duidelijk opmerken.

God beware mij dat ik u door mijnen troost in slaap zoude wiegen, en u den eeuwigen dood zoude doen sterven. Het bedroeft mij echter, dat ik u de genade Gods, aan uwe onsterfelijke ziel geschonken, niet met zekerheid en dankbaarheid kan doen erkennen, en u aldus tot meer liefde, ootmoed, geduld en troost kan opleiden. God immers heeft eene groote barm-

hartigheid aan u bewezen: u is het eeuwige leven geschonken. Het kan wel zijn, dat de wasdom van dit leven thans iets in den weg staat, en dat hetzelfde gebrekkig is. Hieromtrent zal de Heer het u aan geen licht laten ontbreken, als gij er Hem om bidt. Misschien ligt de oorzaak daarin, dat gij Jezus te veel uit het oog verliest, en dat gij te weinig op Hem ziet, als op den aanvanger en voleinder des geloofs; want de Apostel zegt: dat allen, die in Hem gelooven, vergeving der zonden ontvangen in zijnen naam, en niet door hetgeen de mensch door zichzelf is of doet. Het is alleen om hetgeen Jezus voor hem was en doet bij den Vader; hetwelk veel te weinig door ons bedacht wordt.

2. *Wie is uit God, of wedergeboren?*

„ Zoo velen Hem aangenomen hebben, heeft Hij magt gegeven, kinderen Gods te worden, namelijk, die in zijnen naam gelooven. Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleesches, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn (1). Ziet, hoe groote liefde de Vader ons bewezen heeft, dat wij kinderen Gods zonden genaamd worden, Daarom kent u de wereld niet; want zij kent Hem niet. Gelief-

(1) Joh. I: 12.

den! nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen, doch als het geopenbaard zal zijn, zullen wij Hem gelijk wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is (1). Die uit God geboren is zondigt niet; want zijn zaad blijft in hem: hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren (2). Hieraan kent gij den Geest Gods; alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vleesch gekomen is, die is uit God (3). Een iegelijk die liefheeft, is uit God geboren en kent God (4). Een iegelijk die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren (5). Al wat uit God geboren is overwint de wereld; en het is ons geloof het welk de wereld overwint. Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft dat Jezus is de Zoon Gods (6). Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in den naam des Zoons Gods, op dat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en dat gij gelooft in den naam des Zoons Gods (7)."

In deze getuigenissen der Schrift, wordt het eeuwige leven, als een leven, als eene geboorte uit God voorgesteld.

Eigentlijk moest men de beginselen, van de wedergeboorte zelve onderscheiden; want als het eeuwige leven ontstaat, maar nog niet ge-

(1) † Joh. III: 1, 2. (2) † Joh. III: 9.

(3) † Joh. IV: 2. (4) vs. 7. (5) † Joh. V: 1.

(6) vs. 4, 5. (7) vs. 13.

boren, nog niet zichtbaar geworden is, zoo dat de mensch er nog geene bewustheid van heeft, dan ontbreekt het uiterlijke kenmerk, gelijk het nog niet geboren kind, dat wel aanwezig maar nog niet zichtbaar geworden is, en van deszelfs bestaan nog geene kennis heeft. Is echter het eeuwige leven waarlijk aanwezig, dan wordt het zichtbaar, verkrijgt meer en meer kenteekenen, en komt tot bewustheid van zich zelf; zoo dat niet alleen het nieuw geboren kind, maar ook anderen zien kunnen, welk eene gewigtige verandering hetzelfde ondergaan heeft. Doch ook deze geboorte uit God is nog niet in haar geheel volkomen; dit zal eerst plaats hebben na de wederopstanding, als Christus, die ons leven is, zal verschenen zijn. Daarom zijn de boven aangehaalde, door de Apostelen zelve opgegevene kenteekenen zeer gewigtig; en zij zijn het, aan welke wij ons beproeven moeten, en zien, of er bij ons eene van bovenafkomende verandering uit God, in onzen inwendigen mensch heeft plaats gehad.

Bij dit onderzoek zult gij nu wel de meeste zwaarigheid gevoelen, omtrent de kenteekenen, van niet te zondigen, en niet te kunnen zondigen, daar uw geweten u zegt, dat gij nog zoo dikwijls zondigt, zelfs na uwe bekeering. Bedenk echter, dat zoo gij zoudt zeggen, dat gij geene zonde doet, gij u zelve zoudt misleiden,

de waarheid zoude niet in u zijn; en gij zoudt God tot eenen leugenaar maken. Als gij hier over nadenkt, zult gij spoedig de boven opgegevene kenteekenen der wedergeboorte leeren verstaan en inzien, dat zonde doen, zoo veel is, als een knecht der zonde te zijn; en tevens erkennen, dat de wedergeborene, ook in zijnen tegenwoordigen, onvolkomenen toestand, niet zoo kan zondigen, dat hij geheel door dezelve beheerscht wordt, en dus een knecht der zonde zoude zijn. Dat hij in eene erkende zonde niet onboetvaardig zal voortgaan, maar dezelve met ootmoedig berouw zal bekennen, zich daarover ernstig aanklagen, en genade en vergeving over de zonde zal inroepen. Dat hij van zijnen val zal trachten weder op te staan, en afstand te doen van alle ongerechtigheid. Dit zien wij in de mannen Gods, David, Hiskia, Petrus en anderen; dit heeft plaats bij alle ware kinderen Gods. Hij alleen die de zonde dient, die dezelve niet verlaat, noch verlaten wil, die heeft het zegel Gods niet, en is nog niet wedergeboren.

Beproof u hieraan, en gij zult spoedig ontdekken, of gij wedergeboren zijt, en of gij u nog in uwen natuurlijken, ofschoon door opvoeding ontwikkelden en verfijnden toestand bevindt. Ziet gij echter met dankbaarheid en vreugde, wat Gods barmhartigheid aan u gedaan heeft, vergeet dan ook hetgeen achter is,

en strek u uit naar hetgeen voor u is. Grijp naar hetgene uw geweten u zegt, dat gij nog niet gegrepen hebt, opdat gij het moogt verkrijgen; want wij zijn nu nog in het opwassen, en hebben de volkomenheid nog niet bereikt. Gelijk onze zaligheid hier beneden meer bestaat in eene zekere hoop, dan in een zeker bezit en genot, zoo ook bestaat onze gerechtigheid meer in gelooven, dan in aanschouwen. Wij gaan nu over tot ons derde stuk.

3. *Wie behoort aan Christus?*

• Wie den wille Gods mijns Vaders doet, die in den hemel is, dezelve is mijn broeder en zuster en moeder (1). Die in Mij blijft en Ik in hem, draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Indien gij in Mij blijft, en mijne woorden in u blijven: zoo wat gij wilt, zult gij begeeren, en het zal u geschieden (2). Indien gij van de wereld waart, zoo zoude de wereld het hare lief hebben; doch om dat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld (3). Gij zijt niet vleeschelijk maar geestelijk, zoo anders de Geest Gods in u woont. Want zoo velen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods. Dezelfde Geest getuigt

(1) Matth. XII: 50. (2) Joh. XV: 7. (3) vs. 19.

met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn (1). Zoo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel: het oude is voorbij gegaan, het is alles nieuw geworden. En alle deze dingen zijn uit God, die ons met zich zelve verzoend heeft, door Jezus Christus onzen Heer (2). Want gij zijt alle kinderen Gods, door het geloof in Christus Jezus; want zoo velen gij gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan (3), en zijt ééne plante geworden met Hem, zoo dat gij met Hem gestorven zijnde, ook weder door Hem zult opgewekt worden tot heerlijkheid."

Hier hebt gij nog eens een aantal Bijbelplaatsen, door den H. Geest gesproken, over deze gewigtige vraag. Dat wij nu ons zelve hieraan beproeven.

Doe ik den wil des Vaders die in den hemel is? die hierin bestaat, dat alle menschen zich bekeeren, en tot kennis der waarheid komen; die ook ons laat prediken: bekeert u en geeft het Evangelie. Kom ik terug op deze stem van God, van de zonde tot de gerechtigheid? Laat ik mij helpen door Hem, die alleen grondig helpen kan, of heb ik nog steeds aan mij zelve genoeg? Tracht ik tot kennis der waarheid te komen, in het bijzonder tot de kennis van Christus, die de waarheid zelf en

(1) Rom. VIII: 9, 14, 16. (2) 2 Cor. V: 17, 18.

(3) Gal. III: 26, 27.

het middenpunt van alle waarheid is? Ben ik vruchtbaar of onvruchtbaar? Is de vrucht des Geestes in mij, welke is: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, getrouwheid, zachtmoedigheid, kuischheid? Of doe ik nog de werken des vleesches, welke zijn: echtbreuk, hoererie, onreinigheid, ontucht, vijandschap, twist, toorn, gekijf, haat, moord, brasserie? enz.

Zijn mijne wenschen veranderd in een ootmoedig bidden, en is het bidden mij eene lust geworden, of bid ik niet, en zoek ik nog mijnen wil te doen? Ondervinde ik iets van den haat der wereld, niet om mijne gebreken, maar omdat ik niet meer met haar mede doe, of bemint mij de wereld? Blijf ik in het Woord van Christus, en geloof ik Hem op zijn woord, ook als ik hetzelfde niet ten volle begrijp, of slechts tot zoo lang als ik het begrijp en het met mijne wenschen overeenkomt? Leer ik de waarheid zijner woorden steeds meer erkennen; zoo dat ik de kracht daarvan aan mijn hart gevoel, en overeenkomstig dezelve leer leven? Maakt mij de kennis der waarheid meer en meer vrij van ongeloof, zonde, en kwade hebbelikheden? Ben ik geestelijk of vleeschelijk gezind? Geniet ik leven en vrede en zoek ik dezelve te bewaren en te vermeerderen, of ben ik dood? Word ik door den Geest Gods of den geest der wereld bestuurd? Bezit ik eenen kinderlijken

geest en leidt dezelve mij tot het verborgen en eenzaam bidden; tot het lezen, hooren, opmerken en betrachten van Gods Woord; tot het beoefenen der liefde, der bescheidenheid, ootmoed, en het getrouw waarnemen van mijn beroep, in de gehoorzaamheid des geloofs? Bid ik tot God als tot mijnen Vader, en getuigt de Geest met mijnen geest, dat ik een kind van God ben? Ben ik een nieuw schepsel, is het oude voorbij gegaan, is het alles nieuw geworden? Is er eene grondige verandering van hart en zin bij mij voorgevallen, zoo als die alleen, door het levendigmakend Woord van God te weeg gebragt kan worden, niet alleen in mijne denkbeelden, maar in mijn willen, streven, wenschen en hopen? Of ben ik nog steeds vervuld met de wereld en hare begeerlijkheden? Ben ik zoo gedoopt, dat ik Christus heb aangedaan? Vereenig ik met mijnen doop ook een hartelijk geloof, aan den gestorvenen en wederopgestanen Verlosser? Heb ik in mijnen doop een Goddelijk pand van mijne aanneming als kind en de volkomene afwassing mijner zonden verkregen? Kan zich de zonde, en wel mijne lievelingszonde, in mij doen gevoelen, zonder dat het mij smart, verootmoedigt, en mij aanspoort om dezelve tegen te gaan en te onderdrukken; zoo dat ik afstand zoek te doen van alle ongerechtigheid?

Wanneer gij deze vragen, naar den zin en de bedoeling van het Woord Gods, uw eigen geweten en des H. Geestes beantwoorden kunt, zult gij kunnen gelooven en zeker weten :

Dat gij als Jezus zuster, broeder of moeder zijt. Dat gij in Hem zijt, in Hem blijft, en dat zijn woord in u woont. Dat gij door Jezus uit de wereld zijt uitverkoren. Dat gij Jezus discipel zijt. Dat gij in Christus zijt, Hem hebt aangedaan; Hem toebehoort, een nieuw schepsel geworden zijt in Hem. Dat gij Gods kind zijt, en eens een deelgenoot zijner heerlijkheid wezen zult.

Ik wensche van ganscher harte, dat gij bij dit onderzoek van u zelve, tot volle zekerheid van uw geloof komen moogt; en daardoor opgewekt en aangespoord worden, om in uw heilig en liefdevol hoofd en leidsman, Jezus Christus, op te wassen in kennis, geloof, en de hope der heerlijkheid ten eeuwigen leven.